

לערוך דין. העורבים לא נוגנים לחולדים כבוד, הם לא וודאים להיות כמותם. אני מסתכל על המקום הזה ורואה אותו מתמלא בחרא.
לשמע ההאשומות, החלדים בעצם ממחשיים את מה שייעד מדובר עליין מנספקים תגנובה חלבית: "יכול להיות שאחנו שתחייכם", אומר יהאן, "אבל בחור הולנדי אנחנו לא רואים את זה. אני לא יכול לומר שהוא שתבורת גנרים תבוא ותרכיז לכל המוסלמים. יכול להיות שהוא陵 עוזה פחות ומדובר הרבה, לעומת מה שהוא שומע על ישראל, שועזה הרבה ומדובר פחות. אני יודע שצורך לעשות משהו, אבל אני עדין לא יכול להגיד. אני צריך להסביר על זה."

אחריו שמצאננו חניה, ציפינו לשמעו את החולן
נדיםナンחים בעוגן למראה חומות העיר
העתיקה. כשהוא לא קורה, מתחילה התסכולים:
"זה קורע אותו, למה הם לא מצלמים תמונות?!"
אומר יודע באוכבה. אפשר לראות בחברות אינטלקט
דוחובן את החבדל בין דמות האמן הישראלי
לדמות האמן ההולנדי. בעוד שעובד כולם רוח
ועלצולמים, החולנדים הם סוג של רובוטים מאופי-
קיים. "אנחנו אricsים לעכל את כל האינטלקטואציה",
מנמק ת'יס את הדיסטנס, "ולם מצלמים מאיתנו
להתלהב, אבל צריך להת לנו לנשות לרגע". אחרי
שם ונכensis לגוכ, הם בוחרים לתרגם את
ההורשם הראשוני שלהם מהעיר העתיקה למיצג
ז'יקת תבוניה על הרצפה ולצלומים סוערים.

זה התקשר אצל לירושלים: "זאת עיר מבולבלת, כולם רוצים אותה. לי זה מחר כי אבא מיינדהובן, שאotta אף אחד לא רוצה".
יוהאן צילם גרפייטי של המילה "Confusion".

שקיעה, הרוגע היהודי
מול אני לא מכיר אף אחד ברובע היהודי, כי
הרגע והאן קשור אח עצמוני לעמוד וביקש ממוני
לצלם. בינהיים תיס שופך עיסות, ויאן וליהם
מצלם בפולורOID בנות דתיות העוברות בסמוך. "יש
לחם ניצוץ", מתרגם יועד, "אם אני שעון עם פטר
שים, המתקדם בכווים גדולים, או יהאן הוא
שעון אלגננטי, המתקתק בקפיקות קטנות ומדודות.
תיס הוא שעון שגע חלק, כזה שלא עוצר בין
השניות, ויאן וליהם הוא שעון המורכב מגראוטאות
שלא קשורות אחת לשנייה, אבל בכל זאת עובד".
הצת לפני שחורים הביתה, הכותל המערבי
קדום יהאן צילם גרפיטי של חmillion
Confusion, זה התקשר אצל לירושלים: "את
עיר מבולבלת, ככל רוצים אותה. לי זה מחר כי
אני בא מאינדרהובן, שאחותה אף אחד לא רוצה".
כשמניגעים לכותל, יהאן הולך על גישת מיס יונז
ברס ומבקש בפתח שלא יהיה יותר מלחמות בין
זרמים שונים. תיס ויאן ווילם מדיעפים לוטור
על הפקח, "כי כל הבקשות נואות פטיטיות או
אנאסטטיות". גם יעד לא מבקש חוכמה, הוא רק
מאושר שהחברים שלו סוף סוף רואים מאייפה
בגן,

אמצע הלילה, בדרכָ חורה
 מאות תמןנות אחר כך, והחולנדים מוכנים
 לומר לילך טוב לירושלים. יום שלם הם תקתקו
 פלאשים על נזירות תמיימות וכנסיות אלגנטיות,
 אבל רק לעומתיהם נזרות היה אפשר לראות עליהם
 שאבוי של יהאן כומר ושבולם באו מבחים נצ'י
 ריים. "מה אני עושה עכשיו עוזר לי לסדר את
 החוויה", מסביר תיס אט מהות הפרויקט,
 "בדברים קוראים בשבייל' כשאני רואה את התיעוד
 של, וככה אני יכול להחות את זה יותר טוב. אני
 פה על טיס אוטומטי, אחר כך, כשהאני אראה את
 החתומות, יבוא הרגע". ●

שעה אחריו שההולנדים נחתו בנמל בוג'ג, בר בט' פורט, תל אביב

חדש של לחץ עבר, ואך על פי שוחחון מאינדזון עוד לא התואששה מהמקס, הם כביכול יושבים בכר המתותקק בטוי פורט בתל אביב כרגע, הידע שלהם על ישראל מתחסס על ספר תנ"ך מצוירים ובاهיה ב-CNN כשהיא משליטה: "מג' האוויר פה טוב", מבוסט יהאן ומוי עוכב לדרכ בעיצובית: "יש בישראל פיזון, יש חדש. לדוגמה, פה, בבטוי פורט ובשירותים סטיליסטים טיז שמתנגשות בטפט ובשירותים בניינים בתל אביב שיש אקלקטיות של הבניינים החדשים. אני אוהב את הריקון של הבניינים זה אינציג'ן יהוני. הכתמים בתל אביב הם כמו סימני וגליים על מדרכות, מראים שהשתמשו בו הרבה". סיור קצר בשוק הכרמל והם חוחרים לבירור של יודע בהובוט, לחוכמן לטoil לירושלים. **שבוט לבני התערוכה, רחובות, הבית שכפחת לוכסנברג** כשאני מגע לרוחבות, שוכרים לי את הפסטו רליה הפרברית רעשינו ניסור ודפיקות פטישית מהחצר של משפחתי לוכסנברג. צרך להסביר אתם, הם אמנים", מגד אבי המשפחה דני לבון סמכור בפוחתו, "כל דבר לוךם פי שלושה זמן מהה של היה לוך. אני בן פרטניאל אבל הם מפוזרים וושאעים רעניות. להגען אוניברסיטה להרבעם ומיגש לא גאנל".

www.ijerph.com

A photograph of four young men standing side-by-side in what appears to be an art gallery or exhibition space. From left to right: 1. A man with dark hair, wearing a light-colored short-sleeved button-down shirt. 2. A man wearing a grey cap and a long-sleeved, vertically striped shirt. 3. A man in a green and grey vertically striped suit jacket over a red shirt and a green striped tie. 4. A man in a white short-sleeved polo shirt and dark jeans, with his hands on his hips. The background is filled with other people and artworks on the walls.

כבר ארבע שנים שיווד דוד לוכסם בורוב
בן 24 מהרבות, גר בחוילו, נחנק שם
על צ'יפס טבול במינו. כוים, לאחר
שסייעים את האקדמיה היוקרתית לעצוב
בעיר אינדיאבולן, החליט שעכשיו תורו לראות את
החולנדים מתחודדים עם קצץ פלאפל בעמבה.
לשם כך הביא לוכסם בורוג' לארכ' שלושה הולנדים
בני מוזוון, והוציא לחם לתען יוזיו את התרש-
ומות מארכ' הקודש בכל האמצעים האמנונטיים
שיצילחו להכין לתייך. החולנדים הם יהואן קלין,
תיס אבולוס ויאן וילהם בוש, והוא עס' יעד עז'
מו הם מציגים את התרשומיותיהם בגלריות החדר
בתל אביב, בתערוכה בשם "תשומת לב מותקפלת",
לצ'ין ארבע נקודות מבט שונות שמתקפלות לת'-
ערוכה ישראלית אחת. זהו סיפור לידתה של
התרנוכה.

תחלבל את טויל השורשים באמנות, ובכך מצלחת
בזמן קצר ללחותם עוד שני הולנדים מבית הספר
ולארגן לחם תערוכה בגלריות החדש, שرك
חיכיתה לפROYיקט צער שיגרום לה להריח כמו
רוחה נועוריהם.

המופע של או הרגש

ישראל אחד ושלושה הולנדים – כולם בוגרי בית הספר הנחשב לעיצוב עיר אינדיהובן – יצאו למסעUILOM ותיעוד אמנותי בארץ הקודש, שהפרק לתערוכה. כתב *Time Out* הצריך, ונגנבו מהאדישות של ההולנדים הנוצרים למול ירושלים של זהב. יומן מסע **יום נסחנות מחרץ** אילום גוטמן זביגן

10